

студентської групи. Але найчастіше пасивність хлопців пояснюється тим, що вони не бачать сенсу в такому лідерстві. Адже, навчальна діяльність – це ще не кар'єра, а отже, немає сенсу рватися в лідери. Діяльність у студентській групі не передбачає конкуренції, що є сприятливим фактором для становлення жінок-лідерів.

Основні висновки. У результаті глибокого вивчення теоретичного матеріалу, розгляду різних точок зору на проблему лідерства і володіння певними якостями, ми прийшла до висновку, що вивчення гендерних особливостей лідерства саме на прикладі студентських груп представляється одним з пріоритетних напрямків гендерної психології лідерства. Оскільки у студентській групі не існує жорсткої статусної ієрархії, і це положення сприяє освоєнню дівчатами ролі лідера, вплив стереотипів про неспроможність жінок виконувати функції лідера підлягає великим сумнівам. Лідерські якості студентів безпосередньо залежать від їх статевої приналежності. Лідер стає таким в силу впливу сукупності факторів – таких як його соціальний статус, особистісні особливості, виконувані ним соціальні ролі і безліч інших.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алифанов С. А. Основные направления анализа лидерства / С. А. Алифанов // Вопросы психологии. – 1991. – № 3. – С. 90–98.
2. Андреева Г. М. Социальная психология / Г. М. Андреева. – М. : АспектПресс, 2000. – 373 с.
3. Бендас Т. В. Психология лидерства: Учебное пособие / Т. В. Бендас Т. В. – СПб: Питер, 2009. – 431 с.

Сафонова Віра,
студентка 4 курсу
Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: к. психол. н., **Карапетрова О.В**
доцент (БДПУ)

ОСОБЛИВОСТІ МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКІВ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ

Підлітковий вік – це період розвитку людини між дитинством і дорослістю. в цей період найбільш інтенсивно відбувається розвиток особистості, становлення характеру. Саме на підлітковий вік припадає основний етап у формуванні міжособистісних відносин. Вивчаючи підлітка ми звертаємося до його найближчого оточення, і через призму міжособистісних відносин, його мікросоціуму, починаємо глибше розуміти проблеми особистості і коріння її персоніфікації.

Проблематикою даної теми займалися такі вчені як А.А. Бодалєв, Г.М. Андрєєва, В.В Москаленко, А.В. Морозова, А.Ф. Лазурський, Б.Г. Ананьєв, Е.С. Кузьмін, В.Н. Куніцина, Н.В. Казаринова, В.М. Погольша та інші.

Міжособистісні стосунки підлітків необхідно вважати

найважливішою умовою їх особистісного розвитку. Вибудовуючи міжособистісні відносини, підлітки вчаться добувати потрібну інформацію, переймати досвід, збагачують себе моральними знаннями і моральними цінностями, вчаться правилам поведінки в суспільстві, створюють свій стиль спілкування. Саме тому проблеми, що стосуються міжособистісних відносин, не втрачають своєї актуальності [3].

Метою даної роботи є аналіз та діагностика проблематики міжособистісних стосунків в підлітковому віці

Аналіз літератури показав, що досліджено багато питань розвитку особистості підліткового віку, а саме питання міжособистісних відносин. Однак, незважаючи на значну кількість робіт слід зазначити, що в психології досі недостатньо вивченими залишаються аспекти:

- суб'єктивна оцінка підлітком життя як індикатора благополуччя пов'язаного з міжособистісних відносин;
- ступінь, особливості та динаміка розвитку окремих компонентів впевненості в собі у підлітків (особистісного, когнітивного, емоційного, поведінкового) протягом усього вікового періоду;
- взаємозв'язок міжособистісного спілкування підлітків з суб'єктивною оцінкою якості їх життя [2].

Міжособистісні стосунки – це система установок, орієнтацій, очікувань і стереотипів через які люди сприймають себе і оцінюють один одного. Міжособистісні відносини емоційні за своєю природою. Вони супроводжуються різними переживаннями (симпатіями і антипатіями). Для позначення міжособистісних відносин в психології використовується термін «взаємини»

Міжособистісні відносини – це безпосередньо ті відносини, які складаються в реальному житті між індивідами. Основою міжособистісних відносин є спілкування індивідів один з одним.

Між компонентами міжособистісних стосунків і складовими суб'єктивної оцінки якості життя (відчуття щастя, задоволеність життям, ціннісними орієнтаціями особистості) є позитивні зв'язки, які свідчать про міжособистісний вплив на суб'єктивну оцінку якості життя підлітків.

У ході написання наукової роботи ми емпірично дослідили психологічні особливості та умови формування міжособистісних стосунків у підлітків. Переконалися, що на формування відношень впливає самооцінка, самоповага та соціальне оточення.

Ми дослідили та продіагностували міжособистісні стосунки підлітків. Наша вибірка складалася з учнів 7-го та 8-го класів на базі Бердянській загальноосвітній школі I – III ступенів №2 Бердянської міської ради Запорізької області. Всього приймали участь 50 учнів.

За методикою діагностики спрямованості особистості Б.Басса [1, с. 39].

В 7 класі: спрямованість на себе (Я) мають – 31%, спрямованість на спілкування (О) – 42%, та спрямованість на справу (Д) – 27%, підлітків. В той час як в учнів 8 класу: спрямованість на себе (Я) мають – 49%, спрямованість на спілкування (О) – 21%, та спрямованість на справу (Д) – 30%, учнів.

Провівши аналіз результатів дослідження можна стверджувати, що

для успішних відносин підлітка до колективу необхідно створити такі педагогічні та соціально-психологічні умови, що дозволять йому успішно функціонувати і розвиватися у системі шкільної взаємодії, на що в подальшому і будуть спрямовані наші наукові зусилля.

ЛІТЕРАТУРА

1. Анастаси А. Психологическое тестирование / А. Анастаси, С. Урбина. – СПб.: Питер, 2001. – 688 с.
2. Скрипченко О.В. Вікова та педагогічна психологія / О.В. Скрипченко, Л.П. Василенко. – К. : Просвіта, 2001. – 320
3. Філоненко М.М. Психологія спілкування / М.М. Філоненко. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 224 с.

Віра Сафонова,
студентка 4 курсу
факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **О.С. Колпакчи,** старший викладач (БДПУ)

ДО ПИТАННЯ ПРОБЛЕМИ ВПЕВНЕНОСТІ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ

Підлітковий вік – це період розвитку людини між дитинством і дорослістю. В цей період найбільш інтенсивно відбувається розвиток особистості, становлення характеру, та формування впевненості у собі.

Проблематикою даної теми займалися такі вчені як Ж.М. Бізук, З.В. Бойко, Є.В. Жатько, Є.В. Кочнева, Н.Ю. Молостової, А.М. Парафіян, М.А. Селіверстової, Е.А. Серебрякової, О.А. Федосенко.

Впевненість у собі – це комплексна інтегральна характеристика людини, що включає особистісний, когнітивний, емоційний і поведінковий компоненти і представляє собою самоповагу, усвідомлення людиною своєї гідності і недоліків, прагнення до емоційної зрілості (сміливість в соціальних контактах), що виявляється в успішній діяльності [2].

Метою даної роботи є аналіз літературних джерел та діагностика впевненості у підлітковому віці

Однак, незважаючи на значну кількість робіт, присвячених вивченню особистісної впевненості / невпевненості підлітків, слід зазначити, що в психології досі недостатньо вивченими залишаються:

- ступінь, особливості та динаміка розвитку окремих компонентів впевненості в собі у підлітків (особистісного, когнітивного, емоційного, поведінкового) протягом усього вікового періоду;
- гендерні прояви впевненості в собі у підлітків;
- суб'єктивна оцінка підлітком якості свого життя як індикатора благополуччя пов'язаного з упевненістю в собі;
- умови, що сприяють формуванню у підлітків впевненості в собі в освітньому просторі школи;
- взаємозв'язок впевненості підлітків з суб'єктивною оцінкою якості їх життя [3].

Між компонентами впевненості в собі (самооцінка, самоповага,